

UCHWAŁA Nr XXX/549/09
Rady Gminy Raszyn
z dnia 5 marca 2009r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutu złożonego do projektu "Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty oraz wsi Wypędy, Puchały".

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) Rada Gminy Raszyn uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Po rozpatrzeniu części pisma z dnia 12.01.2004r. (poz. 599) i pism z dnia 13.01.2004r. (poz. 601, 602 i 603) wniesionych przez Pana Macieja Jastrzębskiego, zakwalifikowanych jako zarzut do projektu "Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty oraz wsi Wypędy, Puchały" w Gminie Raszyn, dotyczące: 1/ braku zgody na poprowadzenie projektowanej drogi ozn. 6KD i KDw wzdłuż granicy działki nr ew. 39, 2/ przebiegu rozbudowy sieci dróg we wsi Puchały z wykorzystaniem działek skarżącego, 3/ zmian w projekcie planu planowanych poszerzeń ulic: Centralnej, Wirażowej, Żwirowej i Sokołowskiej kosztem działek nr ew. 3/1, 12, 19, 25/1, 39, 58/1, 65, 73, 111, 120, 167, 177/2, 187 i 200, 4/ wyeliminowania przebiegu drogi ekspresowej kosztem ww. działek, 5/ wyeliminowania przebiegu projektowanej drogi KL przez działkę nr ew. 200, **odrzuca się w części złożone zarzuty.**
2. **Zarzuty odrzuca się w części** dotyczącej: pkt 2/, pkt 3, pkt 4/ i części pkt 5/ w zakresie dotyczącym wyeliminowania w ogóle przebiegu projektowanej drogi KL przez działkę nr ew. 200.

§ 2.

Uzasadnienie faktyczne i prawne przyjęto zgodnie z załącznikiem nr 1, stanowiącym integralną część niniejszej uchwały.

§ 3.

1. Uchwała podlega doręczeniu Panu Maciejowi Jastrzębskiemu wnoszącemu zarzut.
2. Uchwałę niniejszą wnoszący zarzut może zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Rady Gminy Raszyn.

§ 4.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Raszyn.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Tomasz Szwed

Załącznik nr 1 do uchwały Nr XXX/549/09 Rady Gminy Raszyn z dnia 5 marca 2009r. w sprawie rozpatrzenia zarzutu złożonego do projektu *“Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty oraz wsi Wypędy, Puchały”*.

Przy sporządzaniu niniejszego projektu planu w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) - *“do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (...) w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu oraz zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe”*, stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.).

Artykuły 23 i 24 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym zawierają dwa rodzaje środków służących do kwestionowania ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wyłożonym do publicznego wglądu. Pierwszym z nich jest protest, przysługujący każdemu, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie (art. 23 ust. 1). Uchwała o uwzględnieniu lub odrzuceniu protestu nie musi spełniać szczególnych warunków formalnych i przepisy nie wprowadzają warunku jej doręczenia wnoszącemu protest. Drugim środkiem jest zarzut, który może wnieść jedynie podmiot szczególnie legitymowany: ten, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przez ustalenia projektu planu (art. 24 ust. 1).

Zgodnie z wyrokiem NSA w Warszawie z dnia 21.12.1998r. sygn. akt IV SA 1024/98 (LEX nr 43690): *„W postępowaniu kwestionującym w formie zarzutu projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podmiotowość uczestnika tego postępowania jest kształtowana inaczej niż w postępowaniu administracyjnym, obejmując nie tylko istnienie interesu prawnego lub uprawnienia, ale także naruszenie tego interesu lub uprawnienia. Naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia staje się przesłanką dopuszczalności zarzutu i otwiera drogę do jego merytorycznej oceny. Ocena ta zaś dotyczy rodzaju naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia wnoszącego zarzut i w zależności od tego zarzut może być uwzględniony albo odrzucony. Obowiązek uwzględnienia zarzutu do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powstaje wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia zarzucającego jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego (normy prawa materialnego). Obowiązku takiego rada gminy nie ma wówczas, gdy naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienia wnoszącego zarzut, ale dzieje się to w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie - z mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym - władztwa planistycznego, w ramach którego rada gminy ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy.”*

W części pisma z dnia 12.01.2004r. (poz. 599) i pismach z dnia 13.01.2004r. (poz. 601, 602 i 603) złożonych w terminie zgodnym z art. 23 ust. 2 i art. 24 ust. 2 ww. ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, Pan Maciej Jastrzębski wniósł o: 1/ niepoprowadzenie projektowanej drogi ozn. 6KD i KDw wzdłuż granicy działki nr ew. 38, 2/ nieograniczanie własności poprzez przebieg rozbudowy sieci dróg we wsi Puchały z wykorzystaniem działek skarżącego, 3/ zmiany w projekcie planu planowanych poszerzeń ulic: Centralnej, Wirazowej, Żwirowej i Sokołowskiej kosztem działek nr ew. 3/1, 12, 19, 25/1, 39, 58/1, 65, 73, 111, 120, 167, 177/2, 187 i 200, 4/ wyeliminowania przebiegu drogi ekspresowej kosztem ww. działek, 5/ wyeliminowania przebiegu projektowanej drogi KL przez działkę nr ew. 200.

W przedmiotowej sprawie zakwestionowane przez Skarżącego ustalenia planu naruszają Jego interes prawny, skoro jest właścicielami działek położonych na terenie objętym niniejszym projektem planu.

Konsekwencją uchwalenia planu według kwestionowanego projektu będzie zatem określony ustaleniami planu sposób wykonania prawa własności Skarżącego co do jego działek położonych we wsi Puchały.

W świetle powyższego niewątpliwie projekt planu narusza interes prawny Skarżącego.

Okoliczność ta wskazuje, że Skarżący był legitymowany do wniesienia zarzutu w trybie art. 24 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Fakt ten jednak, nie oznacza konieczności uwzględnienia zgłoszonych w tym zakresie zarzutu, a jedynie stwarza legitymację do jego wniesienia przez Skarżącego.

Zarzut został uwzględniony przez Wójta Gminy Raszyn w części w zakresie pkt 1/. W skorygowanym projekcie planu teren położony na północ od ul. Centralnej, w tym działka nr ew. 39, w pasie 70m będzie posiadał dotychczasową funkcję mieszkaniową uzupełnioną usługami ozn. symbolem MN/U. Pozostawienie dla pozostałego terenu przeznaczenia rolnego bez zmian nie będzie wymagać nowego układu komunikacyjnego w tym rejonie.

Ad pkt 2/ i pkt 3/

W zakresie pkt 2/ zarzutu dotyczącego ograniczania własności poprzez przebieg rozbudowy sieci dróg we wsi Puchały z wykorzystaniem działek o nr 3/1, 12, 19, 25, 39, 58/1, 65, 73, 111, 120, 167, 177/2, 187 i pkt 3/ dot. zmian w projekcie planu planowanych poszerzeń ulic: Centralnej, Wirażowej, Żwirowej i Sokołowskiej kosztem działek nr ew. 3/1, 12, 19, 25/1, 39, 58/1, 65, 73, 111, 120, 167, 177/2, 187 i 200, zważyć należy co następuje:

Przepisami ustawowymi, które stanowią ograniczenie sposobu wykonywania prawa własności stosowanymi w niniejszej sprawie są regulacje ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.), które upoważniają gminę do uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w których gmina ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu.

Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym w art. 2 ust. 1 stanowi, że ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, zaś w art. 4 ust. 1 czynność tę zalicza do zadań własnych gminy i jednocześnie w art. 10 ust. 1 pkt 1-7 wskazuje zakres przedmiotowy ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z którym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb: *“przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania (...), linie rozgraniczające ulice, place i drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczym, a także tereny niezbędne do wytyczania ścieżek rowerowych, tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny, granice i zasady zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz linie rozgraniczające tereny tej infrastruktury, lokalne warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym również linie zabudowy i gabaryty obiektów, a także maksymalne lub minimalne wskaźniki intensywności zabudowy, zasady i warunki podziału terenów na działki budowlane”*.

Drogi gminne stanowią uzupełnienie istniejących w danej gminie sieci dróg powiatowych, wojewódzkich lub krajowych. Z reguły są to drogi o najniższych parametrach technicznych, służące jedynie lokalnym potrzebom.

Dla istniejących działek budowlanych jak i dla nowo tworzonych działek budowlanych w niniejszym projekcie planu organ był zobligowany zapewnić właściwą sieć dróg istniejących i projektowanych, o szerokości umożliwiającej umieszczenie w nich całej infrastruktury technicznej i inżynierskiej oraz tworzenia odpowiedniego układu komunikacyjnego, w powiązaniu z terenami sąsiednimi. W warunkach postępującej urbanizacji gminy trzeba się jednak liczyć ze zmianami polegającymi na kolejnych inwestycjach, oczywiście po stworzeniu przez gminę stosownych podstaw w planach zagospodarowania przestrzennego, w tym odpowiedniego układu komunikacyjnego. Takie zmiany, jak w niniejszej sprawie, nie stanowią naruszenia interesu prawnego skarżącego chronionego przepisami prawa cywilnego.

Kwestionowany teren objęty projektem planu w części nie był przeznaczony pod zabudowę - był użytkowany jako grunty rolne. Zmiana przeznaczenia działek na cele budowlane wymagać będzie m. in. zapewnienia nowo tworzonym działkom budowlanym właściwej sieci dróg o szerokości umożliwiającej umieszczenie w nich całej infrastruktury technicznej i inżynierskiej oraz tworzenia odpowiedniego układu komunikacyjnego.

Zwrócić należy przy tym uwagę na zaistniałą w tej chwili możliwość zaprojektowania w niniejszym projekcie planu nowego i sprawnego układu komunikacyjnego po użytkowanych dotychczas rolniczo jeszcze niezabudowanych terenach, co umożliwi zachowanie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie oraz zapewnienie właściwych standardów w zakresie realizacji infrastruktury technicznej – obsługi inżynierskiej obszaru i uporządkowanie w podstawowym zakresie ruchu kołowego na terenach przyszłej aktywności gospodarczej i wprowadzenie na tym terenie ładu przestrzennego, którego jedną z form jest właściwe ukształtowanie w perspektywie układu dróg.

Gmina przewidując w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego projektowane drogi stosownie do art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 o drogach publicznych (Dz.U. z 2007r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.) przeznaczyła pod poszerzenie istniejących dróg publicznych i pod przyszłą budowę dróg publicznych pasy terenu o szerokości uwzględniającej ochronę użytkowników dróg i terenu przyległego przed wzajemnym niekorzystnym oddziaływaniem, z zachowaniem przepisów Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999r. Nr 43, poz. 430), w tym dotyczących umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej nie związanej z drogą tj. zgodnie z § 140 ust. 2 w szczególności: 1) linie elektroenergetyczne wysokiego i niskiego napięcia oraz linie telekomunikacyjne, 2) przewody kanalizacyjne nie służące do odwodnienia drogi, gazowe, ciepłownicze i wodociągowe, 3) urządzenia wodnych melioracji, 4) urządzenia podziemne specjalnego przeznaczenia, 5) ciągi transportowe.

Zgodnie z § 4 i § 7 ust.1 ww. Rozporządzenie dzieli drogi na klasy: autostrady ("A"), ekspresowe ("S"), główne ruchu przyspieszonego ("GP"), główne ("G"), zbiorcze ("Z"), lokalne ("L"), dojazdowe ("D"). Drogi zaliczone do jednej z kategorii powinny mieć parametry techniczne i użytkowe odpowiadające następującym klasom dróg: drogi krajowe - klasy A, S, GP i wyjątkowo klasy G, drogi wojewódzkie - klasy G, Z i wyjątkowo klasy GP, drogi powiatowe - klasy G, Z i wyjątkowo klasy L, oraz drogi gminne - klasy L, D i wyjątkowo klasy Z.

Szerokość w liniach rozgraniczających nie powinna być mniejsza niż dla ulicy klasy Z o przekroju dwujezdniowym – 30m, dla ulicy klasy L o przekroju jednojezdniowym – 12m i dla ulicy klasy D o przekroju jednojezdniowym – 10m (§ 7 ust. 1 Rozporządzenia jw.).

W projekcie planu wskazane w zarzucie z dnia 12.01.2004r. następujące działki w części zostały przeznaczone:

- południowa część działki nr ew. 3/1 i północna część działki nr ew. 58/1 pod poszerzenie ul. Centralnej (klasy zbiorczej Z) do 16m jako kontynuacja w kierunku zachodnim wyznaczonych decyzją Nr 340/06 parametrów drogi;
- w skorygowanym projekcie planu działka nr ew. 39 pozostanie bez zmian;
- południowa część działki nr ew. 73/2 pod poszerzenie ul. Wirażowej (klasy dojazdowej D) z 4m do 10m;
- północna część działki nr ew. 111/4 bez przeznaczenia pod poszerzenie ul. Wirażowej;
- południowa część działki nr ew. 120/2 pod poszerzenie ul. Żwirowej (klasy lokalnej L) z 4m do 12m, jako kontynuacja parametrów drogi wynikającej z decyzji Wojewody Mazowieckiego Nr 340/06 o ustaleniu lokalizacji dla inwestycji: budowa drogi ekspresowej S8;
- południowe części działek nr ew. 187 i 200 m pod poszerzenie ul. Sokołowskiej (klasy zbiorczej Z) z 8m do 25m w skorygowanym projekcie planu;
- północna część działki nr ew. 200 pod poszerzenie ul. Żwirowej (klasy lokalnej L) z 4m do 12m.

Zatem klasa dróg, a więc ich szerokość w liniach rozgraniczających, która powinna zapewniać możliwość umieszczenia elementów drogi i urządzeń z nią związanych wynikających z docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych a co za tym idzie linie zabudowy oraz ich przebieg wynikają z wyżej wymienionych przepisów prawa materialnego.

Przyjęte w projekcie planu rozwiązania w postaci stworzenia minimalnego podstawowego lokalnego kośćca drogowego dają możliwość swobodnego kształtowania pozostałych dróg wewnętrznych, i umożliwiają najdogodniejszy dostęp do istniejących dróg publicznych w tym obszarze, a tym samym rozwój terenów położonych pomiędzy tymi drogami.

Paradoksalne jest przy tym sprzeciwianie się poszerzeniu istniejących dróg publicznych do minimalnych szerokości w liniach rozgraniczających (z istniejących 6m do 10m dla drogi klasy dojazdowej D), określonych przez zgodnych przepisy Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, z jednoczesnym wnioskowaniem o przeznaczenie przyległego terenu pod szereg różnych funkcji, takich jak „przemysłowo-mieszkaniowo-usługowy”.

Wobec powyższego stanu faktycznego i prawnego zarzut w pkt 2/ i w pkt 3/ należało odrzucić.

Ad pkt 4/

W zakresie zarzutu w pkt 4/ dotyczącym wyeliminowania przebiegu drogi ekspresowej kosztem działek nr ew. 3/1, 12, 19, 25/1, 39, 58/1, 65, 73, 111, 120, 167, 177/2, 187 i 200 wskazać należy co następuje:

Przez teren Gminy Raszyn objęty przedmiotowym projektem planu przebiegać będzie droga ekspresowa S8 na odcinku Salomea-Wolica, której realizacja nastąpi na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2003r. Nr 80 poz. 721 z późn. zm.), w oparciu o wydaną przez Wojewodę Mazowieckiego ostateczną decyzję Nr 340/06 z dnia 03.03.2006r. o ustaleniu lokalizacji dla inwestycji: budowa drogi ekspresowej S8 na odcinku Salomea-Wolica wraz z powiązaniem z drogą krajową nr 7 i z przebudową infrastruktury technicznej – część I – odcinek zlokalizowany poza granicami m. st. Warszawy.

Zgodnie z art. 11i ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008r. Nr 193, poz. 1194 z późn. zm.): „*W sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.*”.

Z powyższego przepisu prawa wynika, że proces realizacji ww. drogi następuje niezależnie od projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zaskarżony projekt planu nie rozstrzyga bowiem o przebiegu i szczegółowych rozwiązaniach projektowych ww. drogi ekspresowej S8.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym: „*W ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się postanowienia przepisów szczególnych odnoszące się do obszaru objętego planem i przedmiotu jego ustaleń.*”.

Skorygowany projekt planu będzie jedynie rejestrował faktyczny przebieg drogi ekspresowej S8 wynikający z ww. ostatecznej decyzji Nr 340/06.

Stosownie do art. 12 obowiązującego w dacie wydania decyzji Nr 340/06 ww. ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych:

„1. *Decyzją o ustaleniu lokalizacji drogi zatwierdza się projekt podziału nieruchomości.*

2. *Linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o ustaleniu lokalizacji drogi stanowią linie podziału nieruchomości.*

3. *Decyzja o ustaleniu lokalizacji drogi stanowi podstawę do dokonania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.*

4. *Nieruchomości wydzielone liniami rozgraniczającymi teren, o których mowa w ust. 2, stają się z mocy prawa:*

1) *własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych,*

2) *własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych*

- z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji drogi stała się ostateczna, za odszkodowaniem ustalonym w odrębnej decyzji, o której mowa w art. 18 i 18a, odpowiednio przez wojewodę albo starostę.”.

W wyniku ww. decyzji Nr 340/06 część wskazanych w zarzucie z dnia 12.01.2004r. (poz. 599) i z dnia 13.01.2004r. (poz. 603) działek uległo stosownym podziałom (tłustym drukiem działki przeznaczone pod inwestycje): 177/2 (177/3, 177/4), 167 (167/1, 167/2, 167/3), 120 (120/1, 120/2), 111 (111/1, 111/2, 111/3, 111/4), 73 (73/1, 73/2), 65 (65/1, 65/2, 65/3), 25/1, 19 (19/1, 19/2), 12 (12/1, 12,2).

Zatem kwestionowany projekt planu nie narusza własności Pana Macieja Jastrzębskiego w powyższym zakresie.

Rada Gminy Raszyn nie jest uprawniona również do oceny aktów administracyjnych wydanych przez inne organy w ramach ich kompetencji i w toku odrębnych postępowań. Oznacza to, że w niniejszym postępowaniu planistycznym brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do oceny zarzutów odnoszących się wyłącznie do lokalizacji drogi ekspresowej S8 i związanych z tym rozwiązań projektowych.

Wskazać przy tym należy na aktualną w niniejszej sprawie treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 czerwca 2006r. K 23/05 (OTK-A 2006/6/62) odnoszącą się do art. 10 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2003r. Nr 80 poz. 721 z późn. zm.): „(...) art. 10 ustawy przewiduje, iż w sprawach dotyczących lokalizacji dróg nie stosuje się przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym. Rzeczą dotyczy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.). (...)”

Wylączenie stosowania ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oznacza zatem, że wszelkie zasady wynikające z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu nie mają zastosowania do spraw z zakresu dotyczącego lokalizacji dróg. Można zatem stwierdzić, że ustawodawca, w granicach przysługującej mu swobody ustawodawczej, wyłączył spod ogólnego zakresu podstawowej ustawy kształtującej ład przestrzenny sprawy dotyczące lokalizacji dróg. Takie wylączenie nie jest sprzeczne z art. 16 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 3 i art. 166 ust. 1 Konstytucji. Jeżeli bowiem celem ustawy było uproszczenie procedur przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych, to wylączenie spod reżimu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym takich spraw może przyczynić się do szybszej realizacji inwestycji drogowych. Zastosowanie pełnego trybu i warunków, zawartych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, powodowałoby znaczne opóźnienia związane z realizacją budowy dróg w Polsce, a nawet prowadziłoby do paraliżu procesu decyzyjnego. Ze względu zatem na priorytetowy interes publiczny, jakim jest niewątpliwie poprawa infrastruktury drogowej w Polsce, i konieczność racjonalnego wykorzystania unijnych środków finansowych, możliwe są odstępstwa, a nawet wylączenia stosowania niektórych ustaw w związku z realizacją inwestycji drogowych. Ustawodawca korzysta w tym zakresie z szerokiej swobody, ograniczonej jedynie zasadami konstytucyjnymi. Wylączenie stosowania procedur przewidzianych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ze względu na konkretne wartości konstytucyjne, nie zwalnia decydentów od troski o należyte przestrzeganie i kształtowanie ładu przestrzennego w Polsce oraz roztropnej troski o interesy lokalne, ale uwalnia od typowych procedur, które mogłyby uniemożliwiać i paraliżować podejmowanie decyzji w zakresie lokalizacji dróg i pozwoleń budowlanych. Ma też służyć procesowi harmonizacji interesów lokalnych z interesem ogólnonarodowym. Trybunał nie dopatrywał się więc w treści kwestionowanych przepisów wad powodujących ich niekonstytucyjność. Trzeba zwrócić uwagę na to, że do zadań Rady Ministrów i właściwych organów administracji rządowej należy kształtowanie polityki przestrzennej państwa. Paradoksalnie, to wylączenie stosowania w zakresie realizacji inwestycji drogowych niektórych ustaw (w tym ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) może być właśnie przejawem realizacji polityki przestrzennej państwa.”

Zatem wniesiony zarzut w pkt 4/ dot. wyeliminowania przebiegu drogi ekspresowej S8 kosztem działek skarżącego jest bezprzedmiotowy, gdyż został skierowany do organu – Rady Gminy Raszyn niewłaściwej w tej sprawie.

Wobec powyższego zarzut w pkt 4/ należało odrzucić.

Ad pkt 5/

Odnosnie zarzutu pkt 5/ dotyczącego wyeliminowania przebiegu projektowanej drogi KL przez działkę nr ew. 200 wskazać należy, że projektowana droga lokalna. 8KL o szerokości w liniach rozgraniczających 15m została wyznaczona w kierunku wsch-zach. poprzez działkę nr ew. 200 o szerokości ok. 27m, celem zaspokojenia potrzeb komunikacyjnych dla terenów położonych pomiędzy ul. Centralną i ul. Żwirową o przeznaczeniu usługowo produkcyjnym ozn. symbolem UP, przyległych po obydwu stronach na odcinku ponad 550m do kwestionowanej drogi publicznej.

Droga ta w sposób najkrótszy łączyć będzie tereny objęte niniejszym projektem w kierunku wsch-zach. pomiędzy ul. Centralną i ul. Żwirową oraz wyprowadzi ciężki transport z zabudowy mieszkaniowej w centrum wsi.

Powyższe rozwiązania w postaci stworzenia minimalnego podstawowego lokalnego kośćca drogowego daje możliwość swobodnego kształtowania pozostałych dróg wewnętrznych, i umożliwi najdogodniejszy dostęp do istniejących dróg publicznych w tym obszarze, a tym samym rozwój terenów położonych pomiędzy tymi drogami.

Dla projektowanej drogi klasy lokalnej ozn. 8KL przyjęto w planie szerokość w liniach rozgraniczających 15m także ze względu na jej długość oraz na to, że będzie ona stanowić ważną obsługę komunikacyjną dla terenów o przeznaczeniu usługowo produkcyjnym ozn. symbolem UP.

Projektowana droga 8KL przebiegająca po działce nr ew. 200 w skorygowanym projekcie planu ulegnie zmianie poprzez wykorzystanie jedynie północno-wschodniej jej części tj. gruntu w kształcie trójkąta równoramiennego o wym. ok. 10x10m, a więc z wykorzystaniem ok. 50m² narożnika działki.

Zatem zarzut pkt 5/ należało odrzucić w części w zakresie dotyczącym wyeliminowania w ogóle przebiegu projektowanej drogi KL przez działkę nr ew. 200. W skorygowanym projekcie planu istotnie zmniejszony zostanie teren działki nr ew. 200 pod kwestionowaną drogę ozn. 8KL.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego należy do szczególnej kategorii aktów normatywnych, tj. aktów zawierających normy planowe. Normy planowe określają cele, które powinny być osiągnięte nie przesądzając środków, które mogą być zastosowane dla osiągnięcia danego celu. Plan zagospodarowania przestrzennego stanowi podstawę do ingerencji w prawo własności, dotyczyć to może jednak sposobu wykonywania prawa, a nie samego prawa.

Jeżeli Rada przystąpiła do prac nad kwestionowanym planem w ramach przysługującego jej władztwa planistycznego, a zatem w zgodzie z obowiązującym prawem, to nie można jej skutecznie zarzucić, iż naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia Skarżącego dokonało się z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego (normy prawa materialnego), a dopiero takie naruszenie uprawnień Skarżącego skutkowałoby - w myśl wcześniejszych wywodów - nieważnością uchwały o odrzuceniu zarzutów.

Jak wyżej wskazano ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości zgodnie z art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Plan miejscowy zgodnie z tym przepisem nie rozstrzyga o prawie własności, a tylko o sposobie jej wykonywania.

Zestawienie tego przepisu z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje, że gmina działając w ramach swoich uprawnień planistycznych ma prawo ustalenia przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania terenu, określając sposób wykonywania prawa własności.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza stosunków własnościowych czy też posiadania. Określa jedynie - jak to już wcześniej stwierdzono - przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenu. Tak też stało się w przypadku niniejszego projektu planu, który po uchwaleniu i wejściu w życie nie naruszy istniejącego stanu rzeczy. Uchwalenie planu miejscowego nie pozbawi prawa własności ani też możliwości dochodzenia roszczeń związanych z danym prawem własności.

Również przepis art. 140 kc przewiduje korzystanie z rzeczy, a więc i nieruchomości w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego.

Wobec powyższego zarzut z dnia 12.01.2004r. (poz. 599) i z dnia 13.01.2004r. (poz. 601, 602 i 603) odrzucono w części dotyczącej pkt 2/, pkt 3/, pkt 4/ i części pkt 5/ w zakresie dotyczącym wyeliminowania w ogóle przebiegu projektowanej drogi KL przez działkę nr ew. 200.

PRZEWODNICZĄCY RĄDY

Tomasz Szwed